

Terrassa busca un nou abocador

EL RECICLATGE D'ESCOMBRARIES: UNA PORTA OBERTA

La decisió de l'Ajuntament de Vacarisses de no deixar abocar més escombraries al seu terme municipal, ha portat novament el mal de cap que de bell antuvi han tingut les grans aglomeracions urbanes: què fer amb el nostre rebuig diari.

El que més ha caracteritzat el nostre modus vivendi des de la revolució industrial ha estat la capacitat de consumir, que ha portat parell un intens estímul a la transformació i producció d'una quantitat innumerable de productes innecessaris i accessoris supèrflus: envoltants de plàstic, envasos de vidre i metall sense retorn, etc., com si la font natural que ens proveeix d'aquest productes fos inagotable i el treball humà i els inputs energètics emprats en la seva manufacturació no tinguessin cap mena de valor.

MOLTES TONES «INUTILS»

Ens trobem així, al cap del dia en

una gran ciutat, amb una quantitat delirant de tones de materials, sense cap valor per a la nostra inefable societat transformadora, i no se'ns acudeix res més que eliminar-los per la via ràpida: ja sigui abocant incontroladament en qualsevol torrent i rebent les conseqüències del impacte ambiental que aquests materials produeixen (contaminació de les aigües, fums, perills d'incendi,...) (1); abocant controladament en un espai especialment preparat per que la repercussió ambiental sigui nul·la si més no, mínima; o incinerant en una central tèrmica, excusant-nos en que així obtenim energia elèctrica... però per a què?. Per a continuar fabricant productes per a cremar, doncs són els més innecessaris, dins la composició de la totalitat de les deixalles, els que millor cremen. (2)

A l'hora de discernir entre productes necessaris i innecessaris entràrem en una difícil discussió en la que hi jugarien ambients ideològics, creences

i estatus social, i a la fi, no trobariem ni una trista posició de compromís que ens solucionés el problema. Fins i tot hom podria argumentar que són aquestes innecessarietats les que crean el benestar. Sia com sia, són aquesta quantitat de productes fortament transformats els que més pesen a l'hora d'evaluar el Producte Nacional Brut (PNB) d'un país, que fins ara s'ha emprat per a mesurar el nivell de vida i el benestar. Ara bé, aquí se'ns planteja una qüestió prou interessant: es pot considerar realista aquesta forma de quantificar el benestar social?

MALBARATAR L'ENERGIA

El procés econòmic, l'encarregat de generar benestar, es mou en una línia ben definida: Recursos naturals, medi ambient -transformació-producció-consum-residus-, i a l'hoar d'establir l'índex cost/benefici de qualsevol procés gairebé mai s'ha tingut en compte: Primer que els residus entren a formar part del medi produint dos efectes: degradació d'aquest i malbaratament de primeres matèries i segon els costos socials induïts (incidència sanitària, cost de posteriors plantes depuradores, pèrdua d'espais naturals, etc.). (3)

A l'hora de gestionar el futur dels residus, urbans o industrials, cal tenir en compte, doncs, els costos socials induïts i el malbaratament que suposa llençar tones diàries de materials que porten un fort i car bagatge energètic.

Sobre aquest últim punt, tan sols cal adonar-se de la composició diària aproximada de les escombraries de Terrassa (quadre adjunt) i d'alguns fets característics:

La necessitat d'humus als conreus catalans és d'unes 700.000 tones per any i el 20% de l'energia invertida en el sector agrari se l'emporten els fertilitzants, mentre que de la matèria orgànica dels residus sòlids urbans es pot obtenir un 40% aproximadament de substàncies amb propietats fertilitzants i un 20% de gas combustible.

LOS ANGELES FREE PRESS - JUNE '93, 1967.

Tota aquesta porqueria es podria reciclar i convertir-la en matèries altra vegada útils...

El 0'5% de les 4'5 tones de metalls són d'estany, considerant-se rentable una explotació minera quan hi és present un percentatge del 0'03 d'aquest metall.

Per cada tona d'alumini que llencem en forma d'envasos, caldrà importar 4 tones de bauxites, el tractament de les quals produirà seriosos problemes de contaminació no resolts, i encara s'hi haurà d'invertir 16.000 Kw/h. de potència per a produir aquesta tona (4).

Davant de l'evidència, qui pot parlar de crisi energètica i no de malbaratament i ineficàcia en la gestió dels recursos naturals?

CLASSIFICAR LES ESCOMBRARIES

A algunes ciutats d'USA i Suïssa s'han adonat de les immenses possibilitats que presenta el reciclatge, i passats els primers dies de novetat, els ciutadans ja no tenen cap dificultat per a separar les deixalles segons la seva qualitat i entregar-les als escombraires perfectament classificades.

S'imposa, doncs, la utilització d'aquesta gran quantitat de materials per a dos motius: Primer: Aprofitament integral dels recursos naturals. Segon: Minimitzar l'impacte ambiental.

Tot i així, l'empresa no és fàcil. Cal un estudi detallat de composició, possibilitats i mercats i una gran tasca d'organització i conscienciació, doncs la classificació no és viable sinó és des del propi domicili del consumidor/productor, i aquest no és precisament un problema de solució immediata.

Mentre, a Terrassa, una quantitat no despreciable de clots artificials i graveres abandonades se'ns ofereixen per situar-hi un abocador controlat. Solució que es presenta com immediata i a mig plaç, mentre la idea del reciclatge pren forma com a solució a llarg plaç i de forma definitiva, abans de que alguna multinacional especialitzada comenci a explotar aquest recurs inviolablement nostre.

XAVIER FLOTATS

142 tones de porqueria cada dia per Vacarisses...

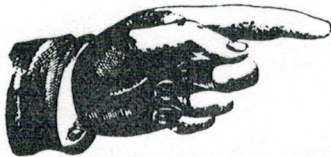

Via ràpida: llençar i cremar-ho tot.

COMPOSICIO DIARIA MITJA DELS RESIDUS URBANS

	%	Tones
Envasos metàlics	3,10	4,5
Cristall, vidre	6,37	9,0
Materials construcció	6,88	9,7
Matèria orgànica	46,21	65,6
Paper, cartró, draps	25,34	35,9
Gomes, plàstics	9,9	14,1
Fusta	2,19	3,1
TOTAL		142

- (1) - SIPMA Avantprojecte de cloenda de l'abocador d'escombraries del Torrent d'Avellaners, Vacarisses. Terrassa, Setembre 1.979
- (2) - Pere Esplugues, Armand Gutiérrez. Eliminación de residuos urbanos. Barcelona 1.977
- (3) - CIFCA Evaluación económica del impacto ambiental. Madrid, 1.977
- (4) - José Sierra. Aprovechamiento íntegro de resíduos sólidos. Ingeniería Química 1.973

La Coordinadora per la Salvaguarda del Massís de St. Llorenç i Serra de l'Obac, està preparant una jornada festiva i reivindicativa alhora, en el Parc Natural de St. Llorenç, pel proper dia 18 de novembre.

Llargués

**GESTORIA
AUTOESCOLA
ASSEGUANCES**

Unión, 32 - TERRASSA
☎ 788 51 55 - 788 53 15

**Quatre textos a la història de Catalunya:
1.931, 1.932, 1.978 i 1.979**

L'ESTATUT AL CARRER

Manuel Royes: De conspirador a alcalde

Guia pràctica del buscador de bolets

La «riquesa» de les escombraries